

HER TREN GELİŞİNDE GEL DEMİŞTİN

Burası Sarı Özek Bozkırı, ben de Boranlı Yedigey değilim ama, trenler bu istasyondan doğuyu, batıya, güneye, gider, gelir, gelirler giderler.

Kimler geldi, kimler geçti buradan, hangi birisini hafızama yazayım. Yaza yazar hafızamda yer kalmadı.

Kışın kalorifer borularından kütür kütür sıcak su akmasına rağmen müdür, personel dahil tüm yolcular pardösülerinin içine gömülerek kızınmaya çalışırlar. Ben de onlara insanın insana baktığı gibi bakarım ama onlardan aynı karşılığı göremem. Bir de bana acıması halde bön bön bakmaları yok mu o an aklımın yanımda olmasını ne çok istiyorum; ama bu insanların çoğu aklın bir nimet olduğunu bilmiyorlar.

En son hangi istasyonda kayboldum onu merak ediyorsunuz değil mi? İnanın ben merak etmiyorum. Burası hangi istasyon diye sorsanız onu da bilmem. Kendi kendimle konuşurum. Kendi kendime susarım. Sustukça daha çok konuşurum. Dilimde yaralar açar, ama kimsenin yarasını açmayı bilmem.

Gece sükunete büründüğünde siz uykunun kollarında sere serpe yatarken, ben inlerle, cinlerle çift kale maça başlarım. Kim kime kaç gol atar saymam. Sadece oyunumu oynarım.

Size desem ki; siz de hayatınızın filmi çekiyorsunuz, nerede hangi rolü oynayacaksınız bilmeden oynuyor, hangi bölümde son sahneyi çekeceğinizi de bilmiyorsunuz.

Neyse kafanızı fazla karıştırmayım. Ben O'nu bekliyorum. Adını siz de biliyorsunuz. Bir gün çıkıp gelecek. Beni alıp O'nun yanına götürecektir.

Tepeden tırnağa bir güzel yıkanacağım. Yeni bir hayata başlayacağız.

Şimdilik O'nu adını bilmediğimi bu garda bekliyorum.

Yarın, Allah Kerim.